

Abstrakt

Následující diplomová práce se zabývá rolí žen v americkém Ku Klux Klanu v období tzv. zlatých dvacátých let dvacátého století, především v jeho první polovině. Autor se pokusí zaměřit na následující aspekty této problematiky: hlavním cílem bude prokázat, že vznik a vůbec samotná existence ženské pobočky Klanu poukazuje na vnitřní ambivalence tohoto hnutí a je tedy jistou sondou do veškerých problémů KKK, ať už se týkaly financí, členství, soudních sporů atp. Za druhé bude cílem ověřit, zda a do jaké míry ženské členky legitimizovaly Klan, ať už z hlediska veřejného mínění anebo samotných struktur Ku Klux Klanu. Zároveň bude snahou autora práce o to, aby přes působení ženské pobočky Klanu (tzv. WKKK) poukázal na to, že Ku Klux Klan nelze chápat apriorně chápat jako agresivní rasistickou organizaci, ale jako skupinu, která se cítila být ohrožena „venkovním“ světem, před kterým se bránila. Z tohoto důvodu bude kladen značný důraz na společenské prvky, tzn. samotné fungování Klanu, pozice žen v něm, charitativní aspekty hnutí a snaha zasahovat do lokálního života. Posledním bodem je rovněž rovina primárních pramenů, které nesou silně subjektivní prvky a jejichž obsah se mnohdy nekryl s realitou. Spisy členů a členek Klanu jsou zabarveny strachem a obavami ze „druhého“, kdežto novinové články či reakce oponentů většinou naznačují neznalost a nedostatek pochopení pro členy hnutí.